

Vinterturen til Bjurbäcken ble ganske innholdsrik.

Det startet med to mann og to feltvogner, men endte med to mann til fots.

De som ikke gidder lese hele historien, kan nøye seg med å lese dette sammendraget:

To mann dro på vintertur med to feltvogner.

To mann haiket hjem igjen uten feltvogner.

To feltvogner står og koser seg i de svenske skogene med knekt foraksel.

Lørdag 21.01:

Vi kom frem til Bjurbäcken lørdag kveld. Etter å ha tatt av fra veien, hadde vi igjen masse snø, og en bratt bakke.

Bakken klarte vi, men en meter snø gjorde at vi sto fast ca 50 meter fra huset. Vi parkerte der, og spaserte resten.

Søndag 22.01:

Var ute i snøen og fikk opp bilene. Jeg fikk drahjelp av Jonas, mens Rune kom seg opp på egen hånd (Jeg skal også kjøpe Petlas dekk).

Det viste seg at kjølevannet til Rune ikke hadde tålt minus 17 i løpet av natten, så motoren inneholdt is i stedet for vann. Vi startet på turen mot Rotneros, sammen med Jonas, for å kjøpe Glykol til kjølevannet. Vi kom ikke en gang ut på veien før motoren begynte å koke, så det ble varmepause.

Etter å ha plassert en primus under motoren, samt startet og stoppet motoren gjentatte ganger, fikk vi endelig smeltet isen. Da var det videre til bensinstasjonen og innkjøp av frostvæske. Vifta blåste kaldt, men bilen gikk. Vi ble invitert på middag hos Jonas, og var tilbake i kveldingen.

Mandag 23.01:

Endelig kunne vi ta den terrengturen vi egentlig hadde planlagt. Vi la på kjetting på alle fire hjul, på begge bilene. Vi kjørte ca 1 kilometer gjennom skogen, da det ble slutt på trærne. Her var det mer enn 1 meter snø, og vi var dumme nok til å bruke frihjulsnav. Det ble bråstopp når snømengden ble for stor. Jeg hørte et smell, og hadde plutselig bare bakhjulstrekk.

Trodde først at noe hadde røket i forakselen.

Rune hektet på en stropp, og ville dra meg bakover, men da hørte han også et smell. Så sto vi der med to feltvogner som kun hadde bakhjulstrekk. Da det begynte å bli mørkt spaserte vi tilbake til huset, og planla morgendagen.

Tirsdag 24.01:

Vi fikk besøk av Jonas. Han hadde tatt med originale nav, og litt hjelpemidler.

Først demonterte vi frihjulsnavene på bilen til Rune. De så ikke ødelagte ut, men satt litt løst. For sikkerhets skyld satte vi på de originale navene som Jonas hadde tatt med seg. Dette hjalp ikke stort. Det viste seg at noe har røket i framakselen.

Etter å ha gravd oss ned til hjulene på min bil, viste det seg at halve frihjulsnavet på høyre side var borte. Delene lå rundt omkring i snøen. Jeg lånte det ene frihjulsnavet som Rune hadde demontert, og startet bilen. Forhjulene dro, og jeg kom ca en meter fremover før jeg hørte et knekk. Denne gangen så jeg hva som skjedde. Frihjulsnavet på den andre siden eksploderte, og delene spratt til alle kanter.

Så var det å starte på nytt:

Vi demonterte de originale navene på bilen til Rune, så demonterte vi frihjulsnavene på bilen min, til slutt monterte vi de originale navene på bilen min. Etter å ha startet bilen, viste det seg at forhjulsdriften var i orden. Etter å ha skuffet litt snø, hadde vi fått laget en liten snuplass, så jeg fikk snudd bilen min halvveis. Her var det også mye, og tung snø, og i det jeg rygget bakover hørte jeg enda et smell. Etter å ha sjekket de originale, nymonterte navene, hadde i hvertfall disse holdt.

Mens jeg demonterte frihjulsnavene og monterte de originale, prøvde Jonas og Rune å trekke opp den andre bilen. De hektet på stropper, og Jonas, som også hadde kjetting på fire hjul, skulle dra ham opp. Dette gikk ikke helt som planlagt. I stedet for at Rune kom løs, gravde

Jonas seg ned. Nå var det altså tre feltvogner som sto fast. Etter hvert ble bilen til Jonas løsnet, men det var ikke mulig å få løsnet Rune sin.

Jeg hadde stoppet min bil på tvers, så vi kunne måke litt mer. Bilen til Rune sto rett bak min, og jeg hadde ingen mulighet (eller lyst) til å kjøre rundt ham i mer enn en meter snø. Vi skuffet snø som vi aldri har gjort før.

Endelig hadde vi en nogenlunde sti fra min bil, rundt Rune sin bil, og opp til Jonas sin bil. Da hadde vi hvertfall en bil å kjøre til Norge med...

..trodde vi

Men, nei..

I det jeg skulle begynne å kjøre, hadde jeg enda en gang bare drift på bakhjulene. Det siste smellet kom ikke fra navene, men fra forakselen.

Da sto vi der, da.. Med to bakhjulsdrevne feltvogner, og mer enn en meter snø å ta seg frem i.

Vi fikk skyss med Jonas tilbake til huset. Han er tydeligvis den eneste som har en feltvogn som tåler mer enn 1 meter snø.

Onsdag 25.01:

Det står jo en gammel Fordson Major i nærheten som ikke har virket siden august 2005. Bilene kan ikke flyttes uten noe å dra med, så vi prøvde å få i gang traktoren. Til slutt måtte vi gi opp dette også. Det viste seg at dieselpumpa er defekt. Da var det bare å ta beina fatt. Bilene står igjen i skogen, men vi måtte hjem. Vi fikk noen til å komme fra Norge for å hente oss, men personbiler og metervis med snø, går jo ikke så godt sammen. Derfor ble det jo et lite stykke å gå først.

Lørdag 28.01:

Reiste tilbake til de Värmlandska skogerna for å prøve å få opp bilene igjen. Mens vi var i Norge har Jonas klart å renovere dieselpumpa til traktoren. Pumpa ble, etter en god del krongel, montert, og systemet ble luftet. Men å starte, gjorde den ikke..

Brukte resten av dagen på å lete etter andre feil, men jeg er dessverre ikke noen diesel-guru.

Utpå kvelden måtte jeg gi opp igjen. Var i hvertfall innom skogen og hilste på bilene. Det hadde snødd litt siden sist, og de så ganske kalde og alene ut. Jeg tok noen bilder når jeg først var der, og så var det å returnere til Norge uten feltvogn, enda en gang.

Onsdag 01.02:

Vi reiste nok en gang til Bjurbäcken for å gjøre et forsøk på å få med oss bilene hjem. Vi kjørte personbil, og parkerte et par kilometer fra stedet. Resten måtte vi gå.

Det første vi gjorde når vi kom fram, var å prøve å starte traktoren igjen. Vi har nå konstantert at ingen rør er tette, og begge dieselpumpene er i orden. Vinterdieselen med Westfrost kommer helt frem til høytrykkspumpa, men vil ikke opp i sprederrørene. Det hjelper ikke mye å vite dette, når kvelden kom hadde vi ennå ikke klart å starte traktoren. Batteriet var tomt enda en gang, og da var det på tide å glemme traktoren, og heller konsentrere seg om bilene.

Torsdag 02.02:

Vi startet dagen med frokost, og pakken kaffe i sekken. Bilene sto et par kilometer innover i skogen fra der vi oppholdt oss. Det var fint vær, og 0 grader når vi kom frem. Bilene så ikke fullt så kalde ut som forrige gang vi var der.

Vi fjernet de originale navnene på den ene bilen, og restene på den andre. Så monterte vi innmaten til frihjulsnavene på begge bilene. Uten resten av frihjulsnavene gikk akslene rundt, uten å være låst, og innmaten holdt snøen ute.

Vi brukte en del tid på å måke nå, også. Snøen hadde sunket sammen på grunn av mildværet, så nå var den tung og hard.

Når mørket begynte å komme, fant vi ut at vi ikke hadde mulighet til å klare dette alene, uten noe å dra bilene med. Å få løs bilene fra snøen, er *en* ting, men å klare å kjøre dem opp bakken med bakhjulstrekk er noe helt annet. Det var fremdeles ca 1 meter snø, og den første strekningen fra der bilene sto besto av en bakke på ca 200 meter.

Da var det bare å spasere tilbake mot huset denne gangen, også.

Vi fant ut at vi skulle ta en tur med privatbilen i nærområdet for å finne noen som hadde traktor.

For å slippe å gå halvannen kilometer ned til bilen, fant vi frem et par akebrett. Mesteparten av strekningen var jo nedoverbakke.. Med dyp snø er det mindre slitsomt å gå enn å ake..

Etter å ha kjørt litt rundt i alle retninger, og vært innom flere hus, hadde vi enda ikke funnet noen som kunne hjelpe. Før vi dro tilbake, ville vi ta en tur innom nærbutikken for å se om det kanskje var en oppslagstavle der.

Før vi kom så langt støtte vi på en traktor som sto midt i veien. Han hadde mistet skjæret, og

holdt på å reparere.

Vi ble enige med føreren om at han skulle komme på besøk dagen etter. Det var en halvtimes kjøring, så det var for sent nå. Så bar det tilbake for å klatre opp bakken til huset enda en gang.

Fredag 03.02:

Vi forberedte spaserturen bort til bilene nok en gang, og hadde skrevet lapp til traktorføreren, da han plutselig sto utenfor. Han hadde brukt skjæret på vei opp til huset, og ryddet litt snø utenfor. Dette var en traktor med 4hjuls-trekk, og kjetting på alle fire hjul, men han var likevel pessimistisk. Snøen var mye hardere enn han hadde trodd, og han hadde problemer med å rydde den vekk allerede på vei opp til huset.

Han ble med på turen bort til bilene, og så mer og mer pessimistisk ut etter hvert som snøen ble dypere og dypere. Vel fremme måtte vi i hvertfall gjøre et forsøk.

Det var fint vær, og begge bilene kunne jo hjelpe til med bakhjulene. Det var bare forhjulene som ikke dro.

Vi hektet på min bil først. Den sto på tvers av draretningen, så det ble en 90 graders vinkel. Jeg startet bilen, men før jeg rakk å svinge på hjulene hadde han begynt å kjøre fremover. Nå vet jeg *nøyaktig* hvor vippepunktet på en feltvogn er..

Traktorføreren tittet bakover *akkurat* i det min bil var på vei over på siden, og han stoppet i siste liten. Med dyttehjelp fra Rune klarte vi akkurat å unngå en velt.

Etter å ha fått svingt hjulene helt over, og vugget litt frem og tilbake ved hjelp av bakhjulene, prøvde vi på nytt.

Bilen hadde landet oppå noen veltede trær, og det viste seg at både bakaksel og bensintank holdt resten av bilen oppe. Hjulene rakk ikke ned til bakken. Vi fikk den løs, og etter det var det ikke noe problem å få den opp bakken. Når traktoren spant, eller skled sidelengs, fikk bakhjulene på bilen tak, slik at belastningen på traktoren opphørte. Vi kom opp bakken, og jeg parkerte feltvogna der, mens vi dro tilbake og hentet den andre bilen.

Det gikk sakte, men begge bilene kom trykt frem til huset. Herfra var det et par kilometer ned til veien, men det var mye nedoverbakke, og vi følte at bilene burde greie det med bakhjulstrekk.

Vi betalte sjåføren, han hadde ikke tid til å drikke kaffe, og pakket sammen litt saker. Så tok vi oss en tur..

Vi kjørte den ene feltvogna til Mariendal Bil og Landbruksverksted på Rudshøgda, og brukte privatbilen for å komme tilbake. Bortsett fra litt fastkjøring på vei ned, gikk det stort sett greit å komme frem til veien. Her tok vi av kjettingene, og startet på den 20 mil lange turen til Norges eneste merkeverksted for Volvo Feltvogn. Turen gikk om Kongsvinger og Skarnes, og over fjellet til Hamar. Verkstedet ligger 2 mil nord for Hamar. Det var fint å kunne kjøre feltvogn igjen, og de 4 timene som turen tok, gikk fort.

Vel tilbake i Sverige, etter bakkeklatringen opp til huset, brukte vi resten av dagen på å feire. Vi hadde jo kjøpt sigarer som lå og ventet, og fyrverkeri hørte jo med.

Lørdag 04.02:

Lørdagen ble brukt til å kjøre feltvogn nummer to til verkstedet ved Moelv. Etter å ha parkert utenfor Mariendal på Åshøgda, var vinterturen stort sett over. Den turen som i utgangspunktet skulle ta 3 dager, hadde nå tatt 15. Vi reiste hjem for å vente i spenning på hva det vil koste å reparere bilene.

Mandag 06.02:

Mandag fikk jeg telefon fra Mariendal Bil og Landbruksverksted. De sa 'kom og hent'..
Jeg hadde ikke regnet med å få tilbake bilen så fort, og det ble ikke på langt nær så dyrt som jeg hadde trodd. Nå har jeg nyoverhelt foraksel, og jeg fikk råd til å skifte fjærene samtidig!
Snipp, snapp, snute...

[Alle fotoene fra turen ligger her](#)

[ScreenSaver fra turen ligger her](#)

{mos_fb_discuss:13}